

ringspartiets egne Folk, og jeg tror endogsaa, at disse ikke har haft megen Lejlighed til at forelægge Sagen for Befolkningen, saa der er sikkert mange Vælgere omkring i Landet, der slet ikke rigtig faar at vide, hvad det er, der foregaar herinde, eller hvad der tilsigtes, før det maaske vil være for sent. Jeg tror derfor, at det er godt, at Befolkningen kan faa Tid til at overveje Sagen.

Endelig udtalte den højtærede Konseilspræsident, at hans Forslag intet Brud var med Fortiden. Jeg vil blot bede den højtærede Konseilspræsident om at se til højre og til venstre. Under de senere Aars Regeringsarbejde har den højtærede Konseilspræsident til højre set Rigsdagsmedlemmer, der var villige til at hjælpe Regeringen til Rette paa bedste Maade, medens han saa sine Modstandere til venstre Side, og Regeringen havde i de Aar svært ved at klare sig for de Angreb, der blev rettet fra den Side. Hvis den højtærede Konseilspræsident nu ser til venstre, ser han en begejstret Skare af Tilhængere, der jubler Regeringen i Møde. Jeg mener, at der i den Kendsgerning ligger et tilstrækkeligt Bevis for, at der maa være foretaget saa store Svingninger fra Regeringens Side, at det er et Brud med dets egen Fortid. De Partier, som Konseilspræsidenten nu angriber saa stærkt her; det frikonservative Parti og Højre, vil han jo nu bekæmpe ved Valgene i Alliance med de to Partier, som den højtærede Konseilspræsident har til venstre for sig, og disse to Partier har ogsaa tilsagt den højtærede Konseilspræsident Støtte baade før Valgene og efter Valgene. Jeg vil overlade til den højtærede Konseilspræsident at bedømme, hvem det kommer til at gaa værst ud over i den forestaaende Valgkamp, den højtærede Konseilspræsident og hans Ministerium eller Højre. Jeg ser Valgdagen ganske rolig i Møde.

Konseilspræsidenten (*Klaus Berntsen*):

Ja, det gør jeg ogsaa, men Overvejelsen af, hvorledes det vil gaa os, er det ikke værd at drøfte her i Dag. Det drøfter vi, naar Valgene er forbi. Det ærede Medlem udtalte, at Betænkningen, som han har affattet i sin Egenskab af Ordfører, ikke har været forelagt hans Parti. Det forbyr mig. Jeg troede virkelig, at saa vigtige Spørgsmaal blev drøftet indenfor Partierne. Det er altsaa ikke Tilfældet i Højre. Deraf kan jeg altsaa slutte, hvorfor Højre staar saa løst i Dag, at det løber fra det, det har anbefalet i Betænk-

ningen, over til det Forslag, der er stillet af det ærede 2det Medlem for 10de Kreds om at standse Forhandlingen. Det ærede Medlem sagde nu, at det er absurd at tro, at Højre vil gaa med til at udrydde Konservatismen i Landet. Har det ærede Medlem da glemt, hvad der staar i hans Betænkning, og hvad der staar i Højres Opraab før Jul. Der tilkendegiver man, at Højre er villigt til at afskaffe det Bolværk for Konservatismen, der er i den nuværende Grundlov, ved at afskaffe de nuværende Privilegier. Det har Højre erklæret sig villigt til baade i den offentlige Udtalelse før Jul og nu i Betænkningen, og saa vil Højre samtidig afskære os fra at forhandle om, hvilket Bolværk der skal sættes i Stedet! Forhandlingen i Fællesudvalget skulde jo gaa ud paa, hvorledes Landstinget skulde sammensættes for ikke at være et Ekko af Folketinget. De Herrer har været med til paa Forhaand at erklære, at de kunde gaa med til at forlade det nuværende konservative Bolværk, men saa afbryder de Forhandlingen om, hvad der skal sættes i Stedet. Det ærede Medlem sluttede med at sige, at naar jeg ser til venstre, vil jeg i Modsætning til tidligere se Folk, der slutter sig til Regeringen og jubler mig i Møde. Det ærede Medlem glemmer at føje til, at det er i den foreliggende Sag, at jeg er enig med de Partier, der tidligere har bekæmpet Regeringen. Ministeriet har ikke stillet sit Forslag efter forudgaaende Forhandling med noget Parti hverken til venstre eller til højre. Ministeriet har stillet sit Forslag som et selvstændigt Forslag fra Venstre, og i Hovedpunkterne er det i fuldstændig Overensstemmelse med de Udtalelser, der for tre Aar siden faldt i Folketinget fra Ordførerne for de 3 Grupper, hvoraf det nuværende Venstre bestaar. Det er Venstres eget Forslag, der er lagt til Grund for Forhandlingerne. Socialdemokraterne har tilkendegivet, at de har andre Planer, det har de vist ved tidligere at stille Forslag i anden Retning. De Radikale har ligeledes haft deres særegne Standpunkter i denne Sag. Men begge disse Partier har opgivet deres Særstandpunkter og sluttet sig til Regeringsforslaget. Tror nu det ærede Medlem, at Regeringen derover skulde blive bange for sig selv og sit eget Forslag? Tværtimod, jeg ønsker, at en Grundlovsforandring skal vedtages med saa stor en Majoritet som muligt, thi en Grundlov gælder jo ikke et enkelt Parti, den gælder det hele Folk, det hele Land, og jo flere i de forskellige Partier og